

Warszawa, 26 lutego 1938 r.

URZĄD PATENTOWY

BIBLIOTEKA

Urzędu Patentowego
Rzeczypospolitej Polskiej

A 61 f 13/20

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 25942.

Kl. 30 d, 14.

Tampax Sales Corporation
(Denver, Colorado, Stany Zjednoczone Ameryki).

Wkładka menstruacyjna w opakowaniu.

Zgłoszono 25 września 1935 r.

Udzielono 22 grudnia 1937 r.

Wkładki menstruacyjne, które by czy-
niły zbędnym używanie wszelkiego rodza-
ju podpasek, pasków i t. d., nie są dotych-
czas w użyciu, jako niezdrowe i niehigie-
niczne. Wprowadzanie ich było niewygod-
ne, a wyjmowanie ich po użyciu trudne.
Istniało również niebezpieczeństwo rozluź-
nienia się ich podczas użycia, wskutek
czego po wydobyciu z miejsca użycia mo-
gły w nim pozostać części wkładki.

Wkładka menstruacyjna według wynalazku niniejszego zastępuje podpaski men-
struacyjne i odznacza się tym, że podczas
użytku rozszerza się bardzo, a przed uży-
ciem zajmuje bardzo mało miejsca. Wkładka
według wynalazku, tak samo jak inne
tego rodzaju wkładki, jest utworzona ze
zwitka materiału włóknistego, lecz w prze-

ciwieniu do innych podobnych wkładek
przy wyjmowaniu wkładki zużytej wyjęte
zostają wszystkie włókna. Wynalazek od-
znacza się również tym, że podczas wyj-
mowania następuje wyprostowanie i wy-
dłużenie wkładki, która przez to przybiera
małą średnicę.

Wkładka według wynalazku posiada
również tę zaletę, że można ją sprzedawać
w opakowaniu łatwo dostępnym, w którym
pozostaje aż do czasu użycia. Wkładkę
wprowadza się do miejsca użycia bezpo-
średnio z opakowania.

Inną zaletę wynalazku stanowi, że
wkładka, która może wchłaniać dużą ilość
cieczy, nie posiada brzegów ostrych lub na-
roży, wskutek czego jest wygodna w uży-
ciu.

Przykład wykonania przedmiotu wynalazku jest przedstawiony na rysunku.

Fig. 1 przedstawia chłonną masę włóknistą, użytą do wyrobu wkładki, fig. 2 — tę samą masę włóknistą w stanie silnie sprasowanym, nadającym się do użytku, fig. 3 — wkładkę w urządzeniu, które służy do wprowadzania jej do miejsca użycia; fig. 4 — przekrój podłużny tulejki urządzenia, a fig. 5 — gotową wkładkę w tulejce wprowadzającej.

Wkładka jest utworzona z części, posiadającej właściwości chłonne, którą można wprowadzać do miejsca użycia oraz wyjmować za pomocą giętkiej lub dającej się składać części, np. sznurka.

Zwykła wata znajduje się w handlu w postaci pasm, które zwykle są zwinięte w rolkę i na całej długości posiadają jednakową szerokość. Wskutek takiego sposobu wytwarzania tych pasm waty włókna bawełny bieżą zwykle w kierunku podłużnym, a więc pasmo waty stawia większy opór na rozciąganie w kierunku podłużnym, niż w kierunku poprzecznym. Ten równoległy kierunek włókien wyzyskano do wyrobu wkładki według wynalazku.

Fig. 1 przedstawia pasek 10, wycięty z waty o wspomnianym kierunku włókien. Jego długość odpowiada szerokości początkowej pasma waty. W pasku 10 włókna bieżą poprzecznie do jego długości, tak iż pasek ten mógłby łatwo rozluźnić się w kierunku podłużnym, podczas gdy rozierwanie się włókien w kierunku poprzecznym napotkałoby na pewien opór. W celu zwiększenia jego wytrzymałości w kierunku podłużnym wzdłuż paska przesyta jest nitka 11. Szew ten przytrzymuje mocno poprzeczne włókna paska, wskutek czego rozluźnienie się ich nie może nastąpić ani w kierunku podłużnym, ani w kierunku poprzecznym. Najlepiej jest wykonać szew 11 jako szew łańcuszkowy, podobnie jak przy zszywaniu worków, przy czym szew powinien wychodzić poza koniec paska tak, aby

z jednego końca tego paska wystawała na znaczną długość zeszyta nitka 12 w postaci nitki o ściegu łańcuszkowym.

Pasek 10 wkłada się następnie do prasy i ściska się go pod dużym ciśnieniem, zarówno z boków, jak i z końców, wskutek czego powstaje twardy rdzeń cylindryczny 13, z którego jednakże zawsze na końcu wystaje jeszcze część 14. Wskutek poddawania paska ciśnieniu szew 11 zostaje ściśnięty wewnątrz prasy mniej lub bardziej nierównomiernie, tak iż szew w sprasowanej wkładce zajmuje położenie przedstawione na fig. 2. Matryca do wytłaczania rdzenia powinna być nieco niższa od wymaganej długości wkładki 13, wskutek czego jeden koniec rdzenia jest mniej sprasowany i posiada krótką główkę 14 o większej średnicy oraz, jak już wspomniano, o mniejszej spoistości niż sam rdzeń.

Sprasowany w ten sposób rdzeń 13 wkłada się swobodnie w tulejkę z tektury lub podobnego materiału, a mianowicie tak, aby jego koniec 14 wystawał nieco z końca tulejki. Łańcuszkowa nitka 12 wystaje z drugiego końca tulejki.

Do wprowadzania rdzenia do miejsca użycia służą tulejki 15 z tektury lub podobnego materiału. Tulejka, przedstawiona na fig. 3, jest tulejką podwójną, a tulejka na fig. 5 — tulejką pojedynczą. Według fig. 3 w tulejce zewnętrznej 15 osadzona jest przesuwnie tulejka 16. Rdzeń 13 wsadza się w jeden koniec zewnętrznej tulejki 15, jak widać na fig. 4, a potem w tulejkę 15 wsuwa się tulejkę 16. Można jednak zastosować samą tylko tulejkę 15, jak widać na fig. 5. Tulejka 15 służy zatem nie tylko do ułatwienia użycia wkładki, lecz również do opakowania i przechowywania rdzenia przed sprzedażą i użyciem.

Przy zastosowaniu tulejki podwójnej według fig. 4, po włożeniu wewnętrznej tulejki 16 do tulejki zewnętrznej 15, wypycha się rdzeń 13 z tulejki zewnętrznej wprost do miejsca użycia. Przy wprowa-

dzaniu luźna główka rdzenia, znajdująca się przy końcu tulejki 15, chroni przed zetknięciem brzegów tulejki z błoną śluzową.

Podczas użycia ciecze zostają wchłonięte przez rdzeń, wskutek czego rdzeń ten rozszerza się w miejscu użycia.

Zużytą wkładkę usuwa się przez pociągnięcie za nitkę 12. Wskutek tego pociągnięcia cały pasek zostaje wyprostowany, ponieważ nitka biegnie przez całą jego długość. W tym wyprostowanym stanie całą wkładkę wyjmuje się bardzo łatwo, ponieważ staje się ona bardzo wąska. Wyciśnięciu wilgoci z wkładki podczas jej wyjmowania zapobiega właśnie rozluźnienie wskutek jej wyprostowania się.

W celu sprzedaży rdzeń, umieszczony w tulejce lub w tulejkach, zawija się w przezroczysty lub podobny materiał opakunkowy tak, że przed użyciem rdzeń jest zabezpieczony przed dotknięciem.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Wkładka menstruacyjna w opakowaniu, znamienna tym, że silnie ściśnięty zwitek z waty lub innego materiału chłonnego jest umieszczony w tulejce cylindrycznej.

2. Wkładka według zastrz. 1, znamienna tym, że ściśnięty rdzeń (13) wystaje luźną częścią końcową (14) z tulejki (15).

3. Wkładka według zastrz. 1, znamienna tym, że w tulejce (15) w celu ułatwienia wypchnięcia wkładki (13) umieszczona jest przesuwnie druga tulejka (16), która przez przesunięcie jej wystającego końca ułatwia wypchnięcie rdzenia (13) z tulejki (15).

Tampax Sales Corporation.
Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

